

for Sagen, nu at lade en enkelt Mand, Stutmesteren, komme til at bære denne Sag, som den nu ordnes. Det er ikke formeget at sige, at en Mand med den dertil fornødne Anseelse gives ikke; men selv om han havde en ganske overordentlig Anseelse som Hippolog, vilde han vanskeligt kunne hævde den. Der vilde altid være mindre eller større Brøst hos ham, og Resultatet vilde blive, at hans hele Virksomhed vilde mere eller mindre lide derunder. Jeg vil derfor meget ønske, at Ministeriet og ærede Medlemmer i denne Sal i Sagens Interesse vilde overveje, om Lovforslaget ikke blev simplificeret og i Realiteten forbedret, naar man slog en Streg over den paatænkte Stutmester og holdt sig til den Commission, Ministeriet foreslaaer, saaledes at man lod, ligesom i andre analoge Tilfælde, et Medlem af Commissionen imod en vis Godtgjørelse være administrerende og de 2 andre reent controllerende, men alle 3 ansvarlige for alle tre Functioner, medens de nu ere ansvarlige for de to, men kun ikke for Parringen af Indvibernerne, der er overladt til Stutmesteren. Der vil derved, forekommer det mig, opnaaes ikke saa ganske Lidet. Jeg lægger ikke derved nogen Vægt paa, at Udgiften derved, at Stutmesterens Gage bortfalder, vilde i en ikke ubetydelig Grad formindstes. Jeg paastaar nemlig, at det næsten vilde være uanstændigt at have en dygtig Mand, som den eventuelle Stutmester maatte være, boende ude ved dette Stutteri med en Stab under sig af en Dyrlæge, Skaffer, Berider, eller hvad de nu kaldes, alene for at have Tilsyn med disse Heste, der vel i det Høieste kunde løbe op til en 50—60 Stykker. Det er denne Detailbestyrelse, til hvilken den ærede Minister maaskee allermindst vil kunne finde den passende Mand; thi jo mere han virkelig var dygtig for den egentlige Gjerning, bestomindre vil han maaskee være skabt for den daglige Støvletjeneste, der har en stor Betydning paa et saadant Sted. Men dertil kommer, at Udvalget af dem, til hvem Regjeringen vilde betroe denne vigtige Post, vilde blive langt større; thi gaaer Stutmesterposten ind og man faaer en administrerende Directeur til hans Functioner, da kunde han boe, hvor Pokker det skulde være, og have mange andre tildeels beslaegtede Forretninger. Nu, da vi have Fernbaner, Damp-

baade osv. er en Tour til Frederiksborg — om Stutteriet bliver der — af ingen Betydning. Men hertil kommer — dersom jeg har forstaaet den ærede Minister, hvorpaa jeg ikke er ganske sikker — at hvis det er Udkastets Hensigt, at Stutmesteren i Reglen skulde være tilstede ved ethvert Dyrsfue, da vil det være uoverkommeligt for de Allerfleste, og for Mangfoldige, der ellers vilde kunne vindes dertil, vilde dette Moment alene være saa afgjørende, at de vilde undbrage sig. Holder man sig derimod til den i Udkastet foreslaaede Commission eller Direction alene, da var Intet simplere end at dele Landet i 2—3 Districter og lade hvert Medlem have sin Provinds. Der vilde endog ikke vindes Lidet derved med Hensyn til det, hvorpaa det netop kommer an, nemlig Opinionen. Det er ganske vist, at der gives Egne af Landet, hvor man med en vis Ugunst betragter en Sjællænder — ikke at tale om en Kjøbenhavnner — naar han kommer over til et Sted, hvor man i flere hundrede Aar har opført saa og saa mange Heste. Alt Sligt vilde derved undgaaes. Da Forhandlingerne ere rykkede saa langt frem, skal jeg ikke nu længere opholde mig ved denne Sag.

Indenrigsministeren: Jeg maa udbede mig Tilladelse til med Hensyn til det af den sidste ærede Taler Yttrede at gjøre et Par Bemærkninger. Det er nærmest med Hensyn til Stamstutteriet, at jeg skal fremhæve, at der ikke i Udkastet indeholdes nogen Forandring i hvad der bestaaer og sidst er blevet vedtaget, naar jeg undtager, at der findes den lille Tilføining om at holde en Mulighed aaben, hvilket efter min bestemte Overbeviisning er rigtig og klogt, og for hvilket man sikkert om søie Tid, naar der mulig skeer et nyt Omflag i Meningerne, vil takke den nuværende Regjering.

Dernæst er der steet nogen Forandring i Gageringsystemet, uden at det bevilgede Beløb er overskredet; i det Mindste slutter det sig til det nuværende. Jeg for mit Vedkommende belyer ikke denne Pietet, som jeg har fundet hos Mange for det hvidbøtte Stod, og jeg skal ikke bryde en Rands for samme; jeg føler saa meget mindre Frygt for officielt at udtale dette,